

civiliseret og kulturelt udviklet Stat, ere vi til en vis Grad nødte til at følge de samme Regler, som gælde for andre Stater paa det her omhandlede Omraade. Naar vi en Gang have tiltraadt Bernerkonventionen — der var i sin Tid nogen Strid om, hvorvidt vi skulde eller ikke —, ere vi saaledes bundne, at det ikke kan hjælpe, at vi gøre for mange Forandringer i dette Forhold. Gøre vi det, vil det i Virkeligheden føre til, at vi ikke længere kunne være Medlemmer af eller tiltræde denne internationale Konvention, hvilket jeg vilde betragte som uheldigt. Jeg giver ganske vist det ærede Medlem fra Odense (Marott) Ret i, at der her skabes for Forfattere og Kunstnere en Beskyttelse, som man ikke har Mage til paa noget andet Omraade. Der er i og for sig noget urimeligt i, at medens en Opfinder kun kan sikre sig for en kortere Aarrække ved Patent, kan en Kunstner og Forfatter næsten paa ubegrænset Tid sikre sig, at andre ikke gøre Brug af hans Værker. Jeg tror dog, at det ikke kan være stort anderledes, og jeg tror ogsaa, at Landet er bedst tjent med, at det er saaledes.

Paa den anden Side er der enkelte Punkter i Lovforslaget, der sikkert trænge til Rettelser. Hvad jeg her vil sige, er til Dels omtalt af den sidste ærede Taler, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Forfattere af Viser og Sange nyde ikke den samme Beskyttelse som andre Forfattere. Den, der skaffer sig en Fordel ved at synges en Digters Viser, kan i Virkeligheden gøre det ret ustraffet. Og der kan ogsaa komme ret kombinerede Forhold frem, eftersom Teknikken udvikler sig. Som allerede nævnt af den sidste ærede Taler, er det saaledes en ret kompliceret Historie med Fonografer. Først skriver en Digter en Sang, saa sætter en Komponist Musik dertil, og endelig synger en Sanger den ind i en Fonograf. Hvem skal have Beskyttelse? Skulle de alle, skal først Digteren, derpaa Komponisten, saa Sangeren og endelig den, der fremstiller Sangen paa den fonografiske Valse, have Beskyttelse? Som Regel kommer det væsentligt an paa, hvem der synger Sangen, om det er en Herold eller en Fuser. Jeg tror, at det navnlig maa være den udøvende Kunstner, der har sunget Sangen for det bestemte Fonograffirma, der bør nyde Beskyttelse, fremfor den Mand, der har skrevet Teksten, og den, der har sat Musik til den. Saaledes er der flere Forhold, der trænge til Prøvelse og Overvejelse. Men jeg vil, som den sidste ærede Taler, haabe, at Udvalget maa arbejde

hurtigt. Jeg er en ubetinget Tilhænger af Bernerkonventionen, af, at der ydes Forfattere og Kunstnere en Beskyttelse. Men der er dog visse Punkter i Lovforslaget, der maa ændres, og derfor vil jeg anbefale en grundig Udvalgsbehandling.

Marott: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) udtalte den Mening, at Socialdemokratiet i det hele var Modstander af dette Lovforslag. Det ærede Medlem kom til den Slutning efter mine Udtalelser i Lørdags. Han mente imidlertid, at vi ikke vare enige om at indtage det Standpunkt, jeg her indtog. Jeg tror dog at turde sige, at vi indenfor mit Parti her ere enige. Vi ønske ikke fuldstændig at forkaste det foreliggende Lovforslag, lige saa lidt som vi overhovedet ere imod den Retsbeskyttelse, som Forfattere og Kunstnere hidtil have haft efter Bernerkonventionen. Jeg kan godt se, at Udviklingen paa det mekaniske Omraade med Hensyn til Musikinstrumenter, Fonografer og lignende har nødvendiggjort et Tillæg til den bestaaende Lov. Men med Hensyn til litterære Værker, Oversættelser, Tidsskrifter og lignende mener jeg, at vi ere bedst tjente med at blive ved det, vi nu have.

Man kan neppe sige, at den Beskyttelse, der er given i den nu bestaaende Lov, er overdreven, i alt Fald kun rent undtagelsesvis. Maa jeg erindre om, at det ærede Medlem fra Fredensborg paa en vis Maade gav mig Ret i min Kritik, i alt Fald paa et Par Punkter. Det ærede Medlem udtalte, at han var tilbøjelig til at slutte sig til min Opfattelse af den Paragraf, der gaar ud paa at inddrage Tidsskrifter under den samme Beskyttelse, som gælder for litterære Værker i Almindelighed. Det ærede Medlem vil altsaa se, at vi paa et meget væsentligt Omraade have — det indrømmer han selv — haft Grund til at rejse den Modstand, jeg fremkom med, og det glæder mig, at det ærede Medlem er enig med mig deri. Naar Sagen kommer i Udvalg, er det jo muligt, at vi ved fælles Anstrængelse kunne faa denne Bestemmelse forandret.

Det ærede Medlem rettede i Lørdags det Spørgsmaal til Ministeren, hvorvidt § 4, som omhandler Oversættelser, vil faa tilbagevirkende Kraft, saa at et Arbejde, der er udkommet for over 10 Aar siden, og som altsaa efter den nuværende Lov har mistet sin Beskyttelse, nu faar denne tilbage, for saa vidt det ikke allerede er oversat. Hvis dette Spørgsmaal af Ministeren